17/11/2020

Νέος Ηγούμενος στην Ιερά Μονή Γενεσίου Θεοτόκου Δαδιάς

/ Ιερές Μονές

Νέος Ηγούμενος της Ιεράς Μονής Γενεσίου Θεοτόκου Δαδιάς, της Ιεράς Μητροπόλεως Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος, προτροπή του οικείου Μητροπολίτου, εξελέγη υπό της αδελφότητος αυτής, τη Δευτέρα, 16 του μηνός Νοεμβρίου ε.ε. ο πανοσιολογιώτατος Αρχιμ. Θεόφιλος Βασιλάκος, διαδεχόμενος τον απελθόντα Ηγούμενο Αρχιμ. Ελπιδοφόρο Λημναίο, ο οποίος πρόσφατα προσελήφθη υπό της Α.Θ.Μ. του Πάπα και Πατριάρχου Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής κ.κ. Θεοδώρου στη δικαιοδοσία της Εκκλησίας του Αποστόλου Μάρκου.

Ακολούθησε η εκλογή των μελών του Ηγουμενοσυμβουλίου της Μονής για την προσεχή τριετία 2021-2023.

Στη συνέχεια ο νεοεκλεγείς Ηγούμενος συνοδευόμενος από μέλη της αδελφότητος εγένετο δεκτός από τον οικείο Επίσκοπο, Σεβ. Μητροπολίτη Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου κ. Δαμασκηνό, ο οποίος συνεχάρη τον εκλεγέντα Ηγούμενο και τα μέλη του Ηγουμενοσυμβουλίου, ευχηθείς εις αυτούς τα κράτιστα παρά Κυρίου. Παράλληλα ο Σεβασμιώτατος εξέφρασε την ευαρέσκειά του προς τον απελθόντα Ηγούμενο για την επί μία δεκαετία (2010-2020) σεμνή και καρποφόρο διακονία του.

Ο νέος Ηγούμενος Αρχιμ. Θεόφιλος Βασιλάκος, γεννήθηκε στην Αθήνα το έτος 1981. Διάκονος και Πρεσβύτερος χειροτονήθηκε από το μακαριστό Μητροπολίτης Λαρίσης κυρό Ιγνάτιο. Υπηρέτησε στην Ιερά Μητρόπολη Λαρίσης από το 2009 έως το 2018. Έκτοτε διακονεί στην Ι.Μ. Διδυμοτείχου, ως Προϊστάμενος του Ιερού Ναού Παμμεγίστων Ταξιαρχών Ορεστιάδος και Αρχιερατικός Επίτροπος Ορφέως.

Η Ιερά Μονή Γενεσίου Θεοτόκου Δαδιάς βρίσκεται σε απόσταση 10,5 χλμ. ΝΔ. από το Σουφλί και 63 χλμ. ΒΑ. από την Αλεξανδρούπολη. Βρίσκεται μέσα στο Εθνικό πάρκο Δαδιάς – Λευκίμμης – Σουφλίου και στην τοποθεσία «Παλαιοχώρα». Περιβάλλεται από χαμηλούς λόφους με άφθονα νερά και είναι κτισμένη στη βάση ενός κατάφυτου και επιβλητικού βράχου που έχει ύψος 80 μέτρα.

Η χρονολογία ίδρυσής της δεν είναι ακριβής αλλά υπάρχουν αναφορές για την ύπαρξη Μονής στις αρχές του 17ου αιώνα. Ένα μεσοβυζαντινό θωράκιο και μια σπασμένη βάση από μανουάλι που βρέθηκαν χρονολογούνται στη βυζαντινή περίοδο και πιστοποιούν την ύπαρξη ναού στην περιοχή. Γύρω στα 1850 η Μονή αναφέρεται να παρουσιάζει μεγάλη ακμή και να κατέχει μεγάλη περιουσία. Το 1912 οι τότε μοναχοί εκτελούνται από τους Τούρκους αφού πρώτα βασανίζονται και το Μοναστήρι ανατινάζεται. Το 1959 με πρωτοβουλία του τότε Μητροπολίτου Κωνσταντίνου (Πούλου) γίνεται ανασύσταση της Μονής και από το 1962 και εξής φιλοξενήθηκαν εκεί οι Κατασκηνώσεις της Ιεράς Μητροπόλεως. Από το 1974, μετά την εισβολή στη Κύπρο, και μέχρι το 1995 λειτούργησε ως Στρατόπεδο.

Στον ξενώνα της Μονής που υπήρχε πριν την καταστροφή του 1912 υπήρχε εντοιχισμένη μαρμάρινη πλάκα με ανάγλυφο το Θράκα Ιππέα, η οποία πλάκα εκλάπη από τους Βούλγαρους κατακτητές (1916-1919) και βρίσκεται σήμερα στο Μουσείο της Σόφιας.

МР
ΘΥ